

Memento^a mitissimam^b Samaritani mentem, qui vulneratum omnique praesidio 793—796 destitutum^c oleo et vino fovebat, pietatis fascia ligavit, levavit in iumentum, duxit in Luc. 10, 33—35. stabulum, duos pro eo dedit denarios, ut curaretur. Quid hac pietate mitius? quid hoc exemplo salubrius?

5 Ecce creator omnium^d in precium se ipsum tradidit hominum^e, ut eos liberaret, quos creavit. Fateor me unum^f ex illis^g, quos redemit. Sed dum, alienae avidus pulchritudinis^h, Cananitidas ex paterno tabernaculo perrexi videre, lupi me vespertini Cf. Soph. 3, 3. invenerunt, rapuerunt, laceraveruntⁱ, vulneratum dereliquerunt. Tandem aliquando divina praeveniente gratia in memet reversus dixi: 'Surgam et ibo ad patrem meum'. Luc. 15, 18. Teque, mitissime pastor, in hoc iter, sicut praedixi, ductorem^k depono^l.

Potuit igitur idem Lazari solvere vincula^m, qui eum de monumento prodire iussit. Ioh. 11, 43. Sed ut potestatem solvendi sanctos habere doctores demonstraret, circumstantibus dixit: 'Solvite eum, et sinite abire'. Tu vero, egregieⁿ pastor, solve iubente Deo Ioh. 11, 44. mortiferas mihi peccatorum catenas, ut, liber vitaeque redditus^o, inter convivas dei Christi in^p aeternae beatitudinis epulis^q recumbere merear.

87.

Carolus I rex Francorum Offam regem Merciorum rogat, ut presbyterum Scotticum, qui ieiunium non observaverit, e dioecesi Coloniensi in patriam redire iubeat, ubi episcopus eius de eo iudicet. 793—796.

Cod. T* fol. 92^a.

20 Edd. Q 85 col. 1614, Baluzius Capitul. I, 275, Bouquet Recueil V, 626, Frobenius II, 557, Jaffé Biblioth. IV, 351. — Mühlbacher Reg. n. 323.

KAROLUS GRATIA DEI REX FRANCORUM ET DEFENSOR SANCTAE DEI ECCLESIAE DILECTO FRATRI ET AMICO OFFA REGI SALUTEM.

Presbiter iste et Scottus apud nos moratus est aliquanto tempore in parrochia 25 Hildeboldi Colonensis episcopi¹, sed reprehensibilis factus, ut fertur, a quodam accusatore^b, quod carnem diebus quadragesimalibus comedisset. Nostri vero sacerdotes iudicare rennuerunt, quia plenum testimonium accusantium super eum non invenerunt. Tamen nec eum loco consueto habitationis suae propter infamiam diutius morari permiserunt, ne sacerdotalis honor apud inperitum vulgus vilesceret, vel rumigera 30 loquela aliqui hortarentur violare sanctum ieiunium. Visum est nostris sacerdotibus illum ad sui episcopi, ubi Deo votum fecit, dirigere iudicium.

Idcirco vestram deprecamur providentiam, ut iubeatis illum secundum oportunitatem temporis et provectionis in suam transponere patriam, ut ibi iudicetur, unde exivit. Nam ibique sanctae Dei ecclesiae puritas in moribus et firmitas in fide et 35 honestas in conversatione secundum canonicam sanctionem diligenter observari debebit, ut una perfecta et immaculata columba, cuius pennae deargentatae et posteriora eius Cf. Ps. 67, 14. in specie auri clarescere debent. Vita, salus et prosperitas tibi tuisque fidelibus a deo Christo detur in aeternum.

a) te add. T*. b) notissimam K 1, A 1*. c) destitutum K. d) cetera desunt in T. e) omnium T*. f) esse add. T*. g) eis A 1*. h) pulchritud. K 2. i) rapuerunt, laceraverunt K 2. k) doctorem T*. l) te posco K 2. m) vincula K 2. n) egregie K 1. o) redditus K 2. p) om. K 1. q) aepulis T*.

87. a) Lemma: Karolus ad regem Offam T*. b) accusatori post corr. -re T*.

1) archiepiscopi c. 784—818.